

מדינת ישראל

ועדות המשמעת – משרד הבריאות בירושלים

תיק בד"מ 1/11/24

תאריך: 23.1.25

ועדה מיוחדת לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976

ד"ר יוסף בר - יו"ר נציג המנהל הכללי

ד"ר משה רותם - נציג הסתדרות הרופאים

עו"ד נירה דורני בנימין - נציגת היועצת המשפטית לממשלה

המבקש: המנהל הכללי משרד הבריאות

באמצעות עו"ד תומר דגני חנית

נגד

המשיב: ד"ר מיכאל ינקו

באמצעות עו"ד יוסף פלסיוס קליין

מייל: ajpk333@gmail.com

החלטה

הוועדה

1. בתאריך 18.11.24 הגיש התובע עו"ד דגני-חנית בקשה לפי סעיף 44א לפקודת הרופאים שעניינה התליית רישיונם של המשיבים לעסוק ברפואה.
2. הבקשה הוגשה עקב הודאה והרשעה, של המשיב, בכתב אישום בעבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, ועקב עבר פלילי ומשמעתי מכביד ורלוונטי של המשיב.
3. בתאריך 18.1.25 מינה המשנה למנהל הכללי, ד"ר ספי מנדלוביץ את הח"מ כחברי ועדה אשר תדון בבקשה לפי סעיף 44א' לפקודת הרופאים [נוסח חדש] תשל"ז-1976 (להלן "הפקודה"), שהגיש התובע כנגד המשיבים, ותגיש המלצתה תוך 14 ימים.

4. למינוי הועדה קדמה בקשה לדחיית מועד הדיון אשר נדחתה עקב תיאום המועד ביומנו של ב"כ המשיב מבעוד מועד ולנוכח סד הזמנים לדיון בבקשה והעובדה שב"כ המשיב לא הצביע על טעם ראוי ולא צירף אסמכתא המצדיקה את דחייתו. על כן הדיון התקיים במועדו.

5. הוועדה קיימה דיון ביום 19.1.25 בנוכחות המשיב ובא כוחו.

6. במהלך הדיון הציגו הצדדים את טיעוניהם.

עובדות כתב האישום – בתמצית

1. בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (יולי 2021-דצמבר 2022), שימש המשיב, כרופא פסיכיאטר מומחה שהיה בסמכותו על פי הנוהל (הנחיית מנכ"ל משרד הבריאות יום 7.6.2021), בין היתר לתת אבחנות והמלצות רפואיות לשם הנפקת רישיון לשימוש רפואי בקנביס, בהתווית פוסט טראומה, וזאת לצד רופאים ממליצים אחרים אשר התקשרו עם חברת פרומדיס (חברה המנפיקה רישיונות לשימוש בקנאביס ללקוחות פרטיים על פי ההמלצות של הרופאים שבעליה ומנכ"לה היתה סיוון בר שלום) (להלן: "החברה").

2. הרופאים הממליצים, ובהם המשיב, שימשו כעובדי ציבור כהגדרתם לפי סעיף 4כד חוק העונשין התשל"ז – 1977. המשיב היה מודע להנחיות אשר כללו בין היתר הוראות לפיהן הנפקת הרישיון תעשה אך ורק במסגרת המוסד הציבורי הספציפי בו עבדו, נאסר עליהם לגבות כסף בגין מתן הרישיונות, למעט מה שהותר במסגרת הציבורית, ככל שהותר לה.

3. נציין כי, נוהל 106 כולל בין היתר התוויה לצורך קבלת רישיון לשימוש רפואי בקנביס המיועדת למטופלים בגירים המאובחנים בהפרעת דחק בתר-חבלתית (PTSD) (להלן - "התווית פוסט טראומה") אשר ייעודה הוא לסייע לחולים אשר אובחנו כלוקים בפוסט טראומה. על-פי הנוהל, מתן המלצה לפי התווית פוסט טראומה מחייב עמידה בכל הקריטריונים הבאים, במצטבר:

א. על ההמלצה להיות מוגשת על-ידי פסיכיאטר מומחה המטפל בחולה במשך שנה לפחות או

על-ידי פסיכיאטר ממליץ ובצירוף המלצתו של הפסיכיאטר המטפל;

ב. המבקש סובל מהפרעה בתר-חבלתית בדרגת חומרה בינונית ומעלה ועונה לקריטריונים של 30% נכות לפחות לפי סעיפי המוסד לביטוח לאומי/משרד הביטחון, הנמשכת מעבר ל-3 שנים והמאופיינת במצוקה נפשית רבה;

ג. מוצו לפחות 7 התערבויות תרופתיות מקובלות, וכן מוצו 2 התערבויות פסיכולוגיות;

ד. העדר היסטוריה של פסיכוזה או שימוש לרעה בסמים;

ה. ההמלצה תוגש על גבי נספח לבקשה לטיפול מסייע בקנביס לחולי PTSD בצירוף תיעוד מפורט של הטיפולים הנ"ל, הצהרת הפסיכיאטר המומחה הממליץ, המאשר כי הסביר לחולה את סיכוני הטיפול והתחייבות הפסיכיאטר המומחה הממליץ להמשיך במעקב הרפואי בכל משך תקופת הרישיון.

4. בעלי החברה סיוון בר שלום הגתה תוכנית עבריינית יחד עם הרופאים ובהם המשיב לפיה הרופאים ימליצו על מתן רישיון לקנאביס שלא כדין, וזאת לשם מטרת רווח כספי.

5. בשלב הראשון הרופאים ובהם המשיב, הפיקו המלצות רפואיות כוזבות לקבלת רישיון לשימוש רפואי בקנביס עבור לקוחות החברה בהתוויה של פוסט טראומה אשר נחזו להיות המלצות רפואיות פסיכיאטריות לשימוש רפואי בקנביס לשם הנחת דעת של היק"ר בדבר תקינותם של הליכי הנפקת הרישיונות. בשלב השני פעלה סיוון והחברה אל מול הרופאים המאשרים על מנת להנפיק רישיונות לשימוש רפואי בקנביס. כתוצאה מכך הופקו אלפי רישיונות לשימוש רפואי בקנביס והופקו רווחים כספיים בהיקפים משמעותיים, ללא ידיעת היק"ר בניגוד לנהלי משרד הבריאות.

6. המשיב כאמור, שיתף פעולה עם החברה וקיבל ממנה ומסיון תשלום כספי שבין 300 ₪ ל-750 ₪ עבור כל המלצה לרישיון חדש.
7. במסגרת השיחה הראשונית של עובדות החברה כבו הן בין 1300 ל-2000 ₪ עבור הרישיון לקנאביס רפואי וככל שהלקוח הופנה על ידי מתווך הרי שהמתווך היה גובה סכום גבוה יותר.
8. בהמשך העובדות, שנעדרות הסמכה רפואית, היו מתשאלות את הלקוח לגבי עברו הרפואי והטראומטי ומילאו טופס אחיד אלקטרוני וזה לכולם בידיעת המשיב. עם סיום השיחה הופקה באופן אוטומטי המלצה לקנאביס רפואי לאותו הלקוח הכוללת אבחנה כוזבת בדבר היות הלקוח לוקה בפוסט טראומה והכל מבלי שהלקוח או העובדת שוחחו עם רופא כלשהו. ההמלצה נשלחה לתיבת דוא"ל ייעודי המשותפת לרופא ולחברה. ההמלצה הוכנה מראש על גבי נייר מכתבים שהוכן מראש של המשיב שעל גביה כבר מצויה חותמת וחתימה של המשיב. כל זאת נעשה בהסכמת המשיב ומבלי שערך כל בדיקה רפואית או אבחון רפואי בדבועי ללקוח, וכן בחלק מהמקרים כלל לא ערכו שיחה או פגישה עם הלקוח.
9. כל ההמלצות נרשמו באופן כוזב תחת אותה הכותרת ואותם הסימפטומים גם אם הלקוח לא דיווח עליהם, כאשר בסיום ההמלצה נרשמה אבחנה כוזבת כי המטופל סובל מהפרעה פוסט טראומטית וזאת בשעה שכאמור לא בוצעה כל בדיקה קלינית ללקוח, הוא לא דיווח על כך ובחלק מהמקרים לא נערכה כלל פגישה או שיחה עימו על ידי המשיב.
10. בהמלצות צוינו שתי תרופות אשר מוצו במסגרת הטיפול בלקוח, בעוד שבפועל התרופות נרשמו באופן שרירותי על ידי החברה על מנת לעמוד בקריטריונים שבנוהל, כשבפועל הלקוח מעולם לא השתמש בתרופות הללו.
11. בהמלצות כולן נכתב באופן כוזב, תחת הכותרת הצהרת הרופאים כי הלקוח סובל מ-PTSD בדרגת חומרה בינונית ומעלה הנמשכת מעל 3 שנים ומאופיינת במצוקה נפשית רבה, בעוד שבפועל לא בוצע למטופל אבחון על ידי פסיכיאטר מומחה, ולעתים האירוע הטראומטי התרחש זמן לא רב לפני הפניה לחברה ובוודאי לא שנתיים קודם לכן.
12. המשיב פעל בין החודשים אוגוסט 2021 לינואר 2022. כמו כן, בכל ההמלצות נכתב כי הלקוח מצוי בטיפול הרופא הממליץ מעל לשנה וזאת על מנת להציג מצג שווא ביחס לקיומו של תנאי זה הנדרש לרישיון לשימוש בקנאביס רפואי.
13. בסופו של יום ההמלצה לרישיון לשימוש רפואי בקנאביס עבור הלקוח נוסחה בכל המקרים, על בסיס דברי הלקוח בלבד, ללא הצגת אסמכתא רפואית או עובדתית לביסוס דבריו, זולת סיכום המידע הרפואי שלו מקופת החולים ללא שעבר כל בדיקה או אבחון, או שיחה עם הרופא הממליץ וחרף מודעותם של הרופאים הממליצים לסיכונים הגלומים בשימוש בלתי מושכל ובלתי מבוקר בקנביס בהיותו סם מסוכן על פי החוק.
14. לאחר הכנת ההמלצה הכוזבת, באופן מידי הועבר המשל הטיפול בהנפקת הרישיון לשימוש קנביס למחלקה שהנפיקה רישיונות תוך התחברות למערכת הממוחשבת של היק"ר אליה הוזנו מסמכי הלקוח וההמלצה הכוזבת.
15. ולבסוף הונפק הרישיון הכוזב ללקוח במישרין או בעקיפין על ידי המתווך בתוך 48-72 שעות, תקופת הזמן עליה התחייבה החברה מול לקוחותיה.
16. החברה והמשיב פעלו באופן דומה אף לחדש רישיון ללקוחות אשר פקע רישיונם לאחר שישה חודשים, וכן הוגדל המינון המותר לשימוש במסגרת הרישיונות כאמור.
17. המשיב חתם על המלצות כוזבות בהתוויית פוסט טראומה בתמורה לתשלום הכספי כמפורט לעיל בהיקף כולל של 1693 המלצות אשר הוכנו בין המועדים 6.10.2021 או בסמוך לכך ועד ליום 18.7.2022 או בסמוך לכך, וזאת חרף כך שנאסר עליו לעסוק ברפואה החל מיום 1.7.2022.

18. בתאריך 13.11.24 הודה והורשע המשיב בעבירת קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות וחולט סכום של 202,066 ש"ח.

עובדות ההרשעה הקודמת בתמצית:

19. המשיב הורשע בשנת 2018 על פי כתב אישום אשר הוגש נגדו בתיק פלילי 39175-11-16 בביהמ"ש ביום 8.2.2018. עובדות כתב האישום מתארות ארבעה מקרים בשנת 2013 בהם, ערך רשומות רפואיות עבור חיילים, על מנת לסייע להם לקבל פטור משירות צבאי. נתן להם רשומות רפואיות שאינן משקפות את המצב לאשורו, אשר יצרו מצג כוזב, לפיו החיילים סובלים מחוסר התאמה לצבא על רקע פסיכיאטרי.

20. המשיב הסכים תמורת סכומי כסף שונים, לסייע לחיילים על ידי עריכת הרשומות הרפואיות, כך שסיכס בהן פגישות רבות שלא התקיימו והוסיף נתונים שגויים, והעבירן לקציני בריאות הנפש ביחידות שונות, על מנת שיתרשמו כי החיילים סובלים ממחלה או הפרעה נפשית ויזמנו אותם לוועדה רפואית לצורך שחרור מהצבא.

21. בגין האמור הוגש נגד המשיב כתב אישום והוא הורשע במסגרת הסדר טיעון על סמך הודייתו בעבירות אלה בשל ארבעה אישומים: הפרת חובה חקוקה לפי סעיף 286 לחוק העונשין, התשל"ז-1977; קשר להשגת מטרה כשרה בדרך פסולה לפי סעיף 500 (8) לחוק העונשין לעיל; חובת ניהול רשומה רפואית לפי סעיף 17 (א) (+28) (ב) לחוק זכויות החולה, התשנ"ו-1976.

22. בגזר הדין מיום 19.5.2019 נגזרו על המשיב ארבעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי לששה חודשי וקנס כספי בסך 5000 ₪ או שלושים ימי מאסר.

עובדות ההרשעה בדין המשמעתי הקודמת והליכי הערעור עליה בתמצית:

23. בעקבות מעשים אלה, הגיש המשנה למנכ"ל משרד הבריאות, ביום 14.9.20, קובלנה נגד ד"ר ינקו, על כך שהתנהג בדרך שאינה הולמת רופא מורשה והורשע בפלילים, כאמור בסעיף 41 (1) (ו) - (5) לפקודת הרופאים (נוסח חדש), התשל"ז-1976.

24. בהחלטתה קבעה הוועדה כי היא רואה בחומרה את התנהגותו של הנקבל.

25. לאחר ששקלה גם את נסיבותיו האישיות של הנקבל, קבעה הוועדה כי, בנסיבות העניין, ובמסגרת איזון האינטרסים בין הצורך להרתיע רופאים מניצול לרעה של סמכותם המקצועית לבין נסיבות המקרה, ובעיקר הזמן הרב שחלף מאז ביצוע העבירות, תקופת ההתלייה המתאימה הינה של שלושה חדשים.

26. ביום 27.5.21 החמיר כבוד השופט סטרשנוב את עונשו של המשיב וגזר את עונשו להתלית רישיון מלעסוק ברפואה למשך 12 חודשים. נקבע כי אין מדובר בכישלון מקרי או חד פעמי, אלא בפעילות עבריינית שיטתית, בה מסייע הנקבל בידי חיילי צה"ל לקבל שחרור/פטור משירות צבאי, בהסתמך על אישורים רפואיים כוזבים לחלוטין שהוא עורך עבורם, ושאינו כל קשר בינם לבין המציאות. כל זאת עושה הנקבל תמורת בצע כסף, שהסתכם בעשרות אלפי שקלים.

27. עוד קבע כבוד השופט סטרשנוב כי יש לאבחן את פסקי הדין שהוצגו וכי היה על הוועדה לדון בתוצאות מעשיו של המשיב והן הבאה לשחרור מלא של שלושה חיילים משרות צבאי. וכן כי היה על הוועדה להחמיר בענישה לאור העובדה כי המדובר בעבירה נפוצה כפי שהועדה טענה.

28. ביום 17.11.2021 ניתנה החלטה בערעור אשר הוגש על החלטתו של כבוד השופט סטרשנוב על ידי המשיב (עב"י 50180-06-21) לפיה קבע ביהמ"ש כי לאחר שביהמ"ש חיווה את דעתו

כי אין מקום להתערב בהחלטתו של כבוד השופט סטרשנוב שנימק את הפער בין החלטתו לבין המלצת הועדה הרי שב"כ המערער קיבל את המלצת ביהמ"ש לחזור בו מהערעור. וכן קבע כי תקופת ההשעיה תדחה ליום 1.7.2022 וזאת לאחר שלקח בחשבון את העובדה שהמערער מטפל טיפול חשוב בילדים בעלי צרכים מיוחדים ויש להשלים את הטיפול בהם.

29. על החלטה זו של ביהמ"ש המחוזי, הגיש המשיב בר"ע 413/22 לביהמ"ש העליון, לאחר שטען כי בא כוחו הסכים להצעת ביהמ"ש המחוזי מבלי שנועץ בו. בקשה זו נדחתה.

טיעוני המבקש:

30. יש להתחשב במספר 507,900 שזוהו הסכום שבאומדן הנמוך ביותר קיבל המשיב בגין המעשים בהם הורשע שהם 1693 לקוחות במכפלה של 300 שכל אחד לפחות. כאשר חולטו רק כ-200 אלף שמתוכם ולמעשה נותרו בידו כ-300 אש"ח. יוצא כי, המשיב הרוויח כ-300 אש"ח במעשי המרמה.

31. אין כמעט רופאים שנתפסים וחוזרים על מעשיהם בניגוד למשיב. זה מקרה מאוד נדיר בגלל הרצדיביזם של המשיב. בעבירה הקודמת היו רק 4 המלצות ואילו כאן עבר 1693 המלצות, שם קיבל אלפים בודדים וכאן מאות אלפים. שם קיבל שנה התלייה וב"כ הקובל סבור כי כאן הענישה תהיה משמעותית יותר.

32. המשיב מודה כי נתן את ההמלצות בין 6.10.21 לבין 18.7.22 כ-9 חודשים, ובמהלך הדיונים בהליכים הקודמים ועוד טרם סיומם ואף לאחר שההתליה הקודמת נכנסה לתוקף ב-1.7.22.

33. על פי סעיף 6 לכתב האישום המשיב הודה בידיעת הנוהל של משרד הבריאות ומגדיר כיצד נותנים המלצה והמשיב הפר אותן ביודעין.

34. יש להרחיק את המשיב ממטופלים ויפה שעה אחת קודם גם אם קיים צורך במטופלים פסיכיאטרים כיום במידה. המשיב הוא סכנה לציבור.

35. ברפואה פסיכיאטרית, במרבית המקרים, אין בדיקות להוכחת המחלה אלא הערכה של הרופא הפסיכיאטרי. סומכים על האמנמזה של ברופא ועל בדיקותיו ושיחה עם המטופל. בענייננו לפסיכיאטר יש אפס אמינות ולא ניתן לסמוך על דבריו.

36. סיכויי ההליך בקובלנה הנם גבוהים לאור ההרשעה הקודמת שהיתה עוד פחותה מהמקרה הנוכחי וכן על פי תקדימים קודמים ובהם המקרה של מוחמד טהא.

37. כמו כן, המשיב הודה והורשע במעשיו ועל כן בנסיבות הנני מתכוון לדרוש ביטול הרישיון לצמיתות.

38. לטענת המשיב כי הוא הודה והורשע וכן התחייב שלא לתת המלצות הנובעות לקנאביס, נטען כי, המטרות של שני ההליכים הפלילי והמשמעתי הם שונים ואין בכך כדי להשפיע על ההליכים והשקולים כאן.

39. ב"כ הקובל השתמש בדוגמא ולפיה לא ניתן לנהג עם הרשעות קודמות לנהוג באוטובוס מלא ילדים גם אם חסרים נהגים.

40. אומנם קים סעיף עבירה אחד אולם בגין ריבוי של מקרים (1693 כנלמד לעיל). יש משמעות לחזרה על מעשיו 1693 פעמים למרות שהעבירה זהה.

41. למרות שסבור שלא רלוונטי אולם מכיוון שהטענה הועלתה על ידי המשיב הרי שמעדכן כי 4 מעורבים נוספים נמצאים בהליכים פליליים ומשמעתיים.

טיעוני ב"כ המשיב:

42. המשיב הורשע בעבירה אחת בלבד בגין מעשיו (כל המקרים נשפטו כעבירה אחת של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות).
43. המשיב התחייב בפני המשטרה וביהמ"ש כי לא יתקרב ולא ייתן המלצות הקשורות לקנאביס.
44. הטענה כי ביצע את המעשים בזמן ההשעיה הם שגויים ולא מצויים בכתב האישום.
45. המשיב המשיך לעבוד בהסכמת הפרקליטות מאז אפריל 2023 כמעט שנתיים. כל מה שהוא עושה ובעיקר במלחמה זה לעזור לילדים ונוער וציבור שנמצא בבעיות קשות בעוֹטף. לא ניתן להחזיק את החבל בשתי קצותיו ומחד לתת לו לעבוד וכעת לטעון שלא ניתן והוא מסוכן.
46. ב"כ המשיב הציג לטובת המשיב, מכתבים של עמותות, עורכי דין שמייצגים הרבה לקוחות.
47. המשיב לא בורח ומשתף פעולה.
48. אינטרס הציבור הוא לאפשר לו לעבוד ולסייע לאוכלוסייה, לילדים ונוער עם חרדות וקשיים נפשיים קשים. כל זאת בייחוד לנוכח מחסור של רופאים פסיכיאטרים כיום עקב המלחמה.
49. אין מקום להתלות את הרישיון בהליך זה שכן הדיון הקבוע בקובלנה הנו לחודש הבא וממילא המשיב עובד כשנתיים ללא כחל וסרק למרות בדיקות של משרד הבריאות.
50. אשתו של המשיב היא רופאה גם כן ותומכת בו.
51. המשיב עצמו הבין את חומרת מעשיו ולא יחזור עליהם.
52. המשיב הוא מבין רופאים נוספים שכתב האישום נגדם היה חמור בהרבה יותר משלו.
53. המשיב דיבר לוועדה וטעם כי הוא בגיל למעלה מ-60 ומה שנשאר לו בחיים זה לתרום במסגרת עבודתו. טען שהופיע בטלויזיה בתחום של אוטיסטים והוא נחוץ על ידי מטופליו.
54. המשיב מטפל באלפי אנשים והביא מכתבים על כך. מבקש לעזור למשפחות האלה שאין להן שום מענה.
55. טען שהולך שולל והודה במעשיו. ומאז ה-7.10.23 פועל כל העת למען הקהילה בכל אזור הדרום גם כשהיו טילים.
56. המשיב טען כי, הבין את הלקח ומתקן כל יום.
57. כאשר נשאל על סמיכות העבירות טען כי הוטעה וכי לא יחזור על מעשיו. וכן טען כי הרצינות של מחויבותו גבוהה לאור פעילותו בשנתיים האחרונות על פי הסדר הטיעון והימנעות מקרבה למתן רישיונות לקנאביס רפואי ומוכן להחזיר את הרישיון בכל דבר קטן שלא יהיה.
58. לתמיכה בכל הטענות הגיש ב"כ המשיב דיסק ובו ראיונות של המשיב בטלויזיה, מסמכים רבים המעידים על המצוקה הקיימת עקב המלחמה מול המחסור הרב הקיים ברופאים פסיכיאטרים ומכתבי הערכה.
- 59.

60. סעיף 44 לפקודת הרופאים הנו אמצעי זמני נלווה להליך המשמעותי או הפלילי עד להכרעתו. תכליתו הנה מניעתית ובאה לתת עזרה ראשונה לציבור עד שיושלם הבירור בקובלנה. (רע"א 2755/19 ועדת סעיף 44 לפקודת הרופאים בענין א. הלוי, פסקה 10 מיום 02.05.2019), עש"א (מרכז) 48439-11-14 דר' שיפר נ' מנכ"ל משרד הבריאות (פורסם במאגרים 2015; בפסקה 39 לפסק הדין, בע"ש (ת"א) 739/96 דר' יקירביץ' נ' המנהל הכללי של משרד הבריאות (פורסם במאגרים 1996; בפסקה 6(ה) לפסק הדין)).

61. בהפעלת הסמכות לפי סעיף זה יש לתת את הדעת לאינטרס הציבורי וכן להבטיח את שלום הציבור מפני קבלת טיפול רפואי שיסכן אותו תוך איזון עם אינטרס הפרט לחופש העיסוק ועם חזקת החפות העומדת לו בטרם מוצו ההליכים בעניינו. עוד נקבע לעניין הפעלת האיזון:

"האיזון הוא תלוי נסיבות המקרה, ונלקחים בחשבון שיקולים שונים, כגון: חומרת העבירה ומהותן, הקשרן של העבירות לעבודתו הרפואית של הנאשם וקיומן של ראיות, לכאורה, וזאת אל מול נסיבותיו האישיות השונות של הרופא". (רע"א 1838/07 דר' אדז'יו נ' המנהל הכללי של משרד הבריאות, וכן בש"א 458/91 סמחאת נ. מנכ"ל משרד הבריאות, פ"ד מה(2) 801, 805 (1991)).

62. בעניינו עסקין ברופא אשר הורשע בעבר וכיום, על פי הודאתו, במקרים דומים. בעזות מצח, בטרם הסתיימו הליכי המשמעת הקודמים, שב המשיב לסורו, כאמור תוך כדי הליכי המשמעת ואף לאחר שהחלה התלייתו בהליך הקודם תוך שהוא מרמה בידועין את הוועדה ואת ביהמ"ש לרבות ביהמ"ש העליון.

63. לא זו בלבד אלא שנראה כי עוצמת פעולותיו הלכה וצברה תאוצה. מ4 מקרים בעבירתו הקודמת, השתכלל המשיב ללא פחות מ369 מקרים בהם נתן המלצות כזב תוך מרמה. מרווח של אלפי ₪ גרף המשיב במקרה הנוכחי רווח של מאות אלפים.

64. גם פעולותיו עצמן השתכללו למערכת עבריינית מאורגנת ומסודרת, בה לקח חלק פעיל, אשר מיועדת להוצאת הרישיונות לקנאביס במרמה תוך סיכון של המטופלים עצמם. אם בעבר ניתן שחרור של חיילים משירות צבאי, דבר החמור בפני עצמו ופוגע במערכת הצבאית והמדינית, אולם אינו מהווה פגיעה פיסית ישירה במטופל, הרי שכאן, המשיב עבר לסיכון המטופלים ממש.

65. מתן רישיון לקנאביס רפואי למטופל אשר אינו זכאי לו והכל על פי המלצת המשיב ללא בדיקת המטופל או תשאולו בכלל בחלק מהמקרים ותוך זיוף נהלים אשר באים להגן על המטופלים משימוש אסור בסם המסוכן, עשויה לסכן אותם בסיכון חמור לבריאותם הפיסית והנפשית.

66. הפגיעה של המשיב אינה רק במטופליו אלא אף באלה שאינם מטופליו ונזקקים באופן אמיתי לרישיון לקנאביס רפואי ופעולותיו של המשיב ייתכן ומנעו מהם את זכאותם זו.

67. המשיב היה מודע לכל הנהלים והפר אותם ביודעין ובאדישות לתוצאות החמורות הנובעות ממעשיו.

68. בכך פגע המשיב פגיעה חמורה באמון הרופאים, באמון הציבור ובאמון בו עצמו.

69. הועדה אינה מהווה ערכאה על ביהמ"ש אשר דן בהליכים הפלילים ועל כן, אינה יכולה להידרש לטענת המשיב באשר להטעייתו אם לאו. המשיב הודה בכתב האישום והורשע על פיו בפסק דין חלוט והעובדות אשר בבסיס ההכרעה בהליך הפלילי – מהוות עובדות מוכחות.

70. אומנם מטרת ההליך המשמעתי הנה שונה מהמשמעתי אולם הודאתו בהליך הפלילי מהווה הוכחה לקיומן של העובדות ובהן ריבוי המטופלים, הסכומים והשיטה שהיתה נהוגה גם אם המשיב הורשע בעבירה אחת בגין כלל העבירות שביצע עם הוצאת ההמלצות על בסיסן הוצאו הרישיונות לקנאביס רפואי.

71. התחייבות המשיב למשטרה ולביהמ"ש בהליך הפלילי שלא לעסוק יותר בקנאביס טוב שנעשתה אולם עניינה בהליך הפלילי. התחייבות זו הנה שיקול לקולא באיזון הנדרש אולם אינה מחייבת את הועדה בהליך זה.

72. באיזון הראוי בין מעשיו החמורים של הנקבל תוך החזרה המועצמת עליהם בהליך זה ללא כל הליך הפנמה ולמידה תוך כדי ההליכים הקודמים, גוברים על השיקולים אשר הוצגו על ידי המשיב ובהם גילו, ותרומתו בסיוע למטופליו באזור הדרום ובכלל במסגרת עבודתו וכן על ההמלצות אשר הגיש לתמיכה בכך.

73. שיקולים אלה גוברים גם על הטענה אודות החסר ברופאים פסיכיאטרים במדינה בעת הזו שכן הועדה סבורה כי טענה זו אנה יכולה לשמש כנימוק נגד הסכנה הנשקפת לציבור מהמשיב.

74. הננו גם סבורים כי לנוכח הודאתו והרצדיביזם שבפעולותיו כאמור לעיל תוך זלזול מוחלט ברשויות החוק ובהם הועדה ובתי המשפט השונים, הנהלים הקבועים והזלזול בחיי אדם הרי שסיכויי ההרשעה בקובלנה הנם גבוהים וכי העונש יהא חמור יותר ממה שניתן למשיב בהליך הקודם ובדומה למקרה טאהא אשר הוגש בפנינו ואם לא למעלה מזה. (ראה החלטה 01-21 של השופט (בדימוס) סטרשנוב בעניין **המשנה למנכ"ל משרד הבריאות נגד ד"ר מוחמד טאהא** שם נפסקו 4 שנות התלייה בניכוי 8 חודשי מאסרו).

75. אינטרס הציבור במקרה זה גובר על חופש העיסוק של המשיב גם אם מדובר בסעד זמני עד להשלמת הבירור בקובלנה לגופא.

76. בהינתן כל אלה המלצתנו הנה להתלות את רישיונו של המשיב עד להחלטה אחרת ולא יותר מ- 6 חודשי התלייה ממועד מתן ההחלטה וזאת בהתאם לסמכות הקבועה בסעיף 44 א לפקודת הרופאים.

המלצה זו התקבלה לאחר דיון טלפוני שהתקיים בין חברי הועדה הח"מ.

עו"ד נירה דורני בנימין

ד"ר רותם משה

ד"ר בר יוסף

נציגת היועמ"ש

נציגת הסתדרות הרופאים

יו"ר נציג המנכ"ל